

Meditatie**De Trooster**
Johannes 14 : 26a

Hij is daar binnen, in ons hart, werkzaam om ook telkens weer te wijzen op de bloedfontein. Ook als Hij ons prijst, maakt Hij ons toch niet ijdel en als Hij bestraft maakt Hij ons niet moedeloos. Immers de lof van de Trooster verootmoedigt ons diep, want wie zijn wij en wat is ons huis? Zijn lof maakt Gods lof slechts groter! Wat zal ik de Heere vergelden voor al de weldaden aan mij bewezen? Ach, dan nemen wij de beker der verlossingen op en roepen de Naam des Heeren aan. Zijn lof zij in de gemeente der heiligen. De Geest is getrouw in het vermanen en maakt toch niet moedeloos. Zelfs als Hij moet twisten in het hart van Gods gunstgenoten, weet Hij te vernederen zonder te vernietigen. Hebt u uit Zijn mond wel eens moeten horen, dat u een afkerig kind bent? En hoe riep Hij u terug? Keer nochtans weer, u afkerige kinderen, want Ik heb u getrouwd. Hij zal zwijgen in Zijn liefde. Hij is een onvermoeide Trooster. Hoe menigmaal vond de Geest ons moedeloos terneer gezeten, zodat wij niet bij machte waren ons hart op te heffen tot God. Maar, evenals een moeder nooit moe wordt haar kind als kind te behandelen, ja nog veel eerder handelt de Heilige Geest als de Trooster. Soms moet Hij wel tienmaal daags met ons onderhandelen. Telkens moet Hij dezelfde bezwaren aanhoren en toch wordt Hij ons nooit moe. Als ze niet toenemen in kennis, herhaalt Hij nog eens hetzelfde onderwijs. O, met hoeveel geduld draagt en verdraagt Hij ons. Geen wonder, dat zij bijzonder aan Die Trooster gehecht zijn en meermalen de verzuchting slaken: wat Gij, o Heere, mij onthoudt, onthoudt mij toch Uw Geest niet. Dierbare Geest, Gij, Die toch wist wie ik was toen Gij intrek nam in mijn ziel als gave des Vaders, begeef, verlaat mij niet. Kastijdt mij gelijk een Vader doet. Gods kind toch, kent niet slechts onderhandelingen met de Zoon en de Vader, maar ook met de Heilige Geest, om met God Drie-enig gemeenschap te hebben. Dit is wel een verbazingwekkend wonder, dat de volzalige God Zich inlaat met een nietig opstandig schepsel in zichzelf! Ja, een verbazingwekkend wonder... maar toch werkelijkheid. Een onvermoeide Trooster is Hij. Zelfs als zij weigeren getroost te worden, weet Hij te bewerken, dat zij de verzuchting opzenden naar Gods troon: mijn ziel begeert vroegrijpe vrucht. Als Hij ons straks de Zoon geeft om de Vader voor te stellen zonder vlek en zonder rimpel, mag de Geest wel spreken: Ik heb veel arbeid aan hen gehad, ziedaar Mijn deel in het Verbond! Hij is ook een wijze Trooster. In alles handelt de Geest met eeuwige wijsheid. Job klaagde terecht over zijn vrienden en noemde hen nietige vertroosters. Zij verstonden Job niet en begrepen God niet in Zijn majesteitelijk handelen met Job. En hoe weinig scheen nu Gods handelwijze in overeenstemming met de vreeze Gods van Job. Daarom raakten de vrienden zelfs de draad kwijt in deze doolhof van wijsheid en liefde. Dit overkomt de Geest niet, Hij weet alle dingen en onderzoekt ook de diepte van God. Van de Heere Jezus lezen wij: Hij had niet nodig, dat iemand Hem leerde, want Hijzelf wist wat in de mens is. Dit kan ook worden gezegd van de Geest. Hij weet altijd de grandoorzaken van Gods doen en van ons doen. Hij verstaat ons volkomen, ook nog als wij onszelf een raadsel zijn en met Rebekka vragen: hoe ben ik dus? Daarom is Zijn bijstand gepast en ter zake dienende. Zijn antwoord of zijn onderwijs of zijn raad kan zo klaar tonen, dat Hij hun hart doorgrondt en hun nieren bezit. Vrees overvalt de ziel: vrees niet, zo spreekt de Trooster. Dan wordt de moed des geloofs geboren om te zingen: en word ik ooit

Wijlen ds. I. Kievit, uit Onder Elims Palmboom

met bange vrees beláán, zo zal op U mijn vast vertrouwen staan. O, wat is die Geest toch een wijze Trooster, altijd weer! Hij is ook een dadelijke Trooster, dat wil zeggen: Hij handelt en spreekt met macht. Het kan zijn, dat ik de moedeloze wil opbeuren, de dwalende wil terechtwijzen. Maar mijn woord vindt geen ingang... en het blijft bij woorden. Maar de Geest heeft de sleutel van het hart. Hij doorzoekt de binnenkamers van de buik. Hij woont, Hij verblijft in deze hut. Hij bereikt altijd Zijn doel. Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er. Voor Hem zal geen ding onmogelijk zijn. Hij gebruikt daarbij nooit verkeerde middelen. Hij leert ons het hout zien dat groeit bij de wateren van Mara. Hij doet met vreugde water scheppen uit de fonteinen des heils. Hij weidt Jezus' schapen in de grazige weiden van het Woord. Maar zo zouden wij kunnen voortgaan en toch nog slechts weinig hebben gezegd over Deze Trooster, gezonden door de Vader op de bede van de Zoon. Hij is, om dit ene nog te noemen, een altoos blijvende Trooster. Hij zegt niet: nu kan ik wel gaan! O nee, Zijn werk gaat door en Zijn gemeenschap duurt eeuwig. Ook als er geen zon en maan meer zal zijn, zal Hij wonen in Sion en de Kerk vervullen tot al de volheid Gods. De apotheek van God is nabij. Gileads balsem is aanwezig, maar alléén de Geest kan hen bedienen. O, zelfs als zij de Geest bedroeven door Welke zij verzegeld zijn, dan nog blijft Hij, hoewel verborgen. Hij zal bij u blijven en zal in u zijn, sprak Jezus en Zijn voorbede gaat door. Hij wijkt nimmermeer van de Zijnen! Ze kunnen zich in allerlei levensomstandigheden bevinden. U kunt hen aantreffen bij de muren van de heilige stad, wenende over haar verbreking. Maar de tijd is niet ver meer, dat God alle tranen van hun ogen zal afwissen. Ze schreien tranen tot in het binnenste Heiligdom toe. Zie hen staan vóór het verzoendeksel, dat zij met tranen besproeien. De Geest doet hen ervaren, dat God hun genadige Vader is in Christus. De Geest doet hen beleven, dat Hij nooit meer op hen zal toornen noch schelden. De wet ligt geborgen onder het gouden verzoendeksel... zij eist het leven van haar vervullers... in Christus voldaan. Erfgenaam van God zijn ze, en mede-erfgenaam van Christus. Toch bewenen zij hun verkeerd bestaan... maar de Trooster doet hen horen: met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen die geheiligd worden. Nu wenen ze nog meer! Ik ben het die u heiligt. Zie, daar is de kruik met hemels manna; daar ligt de bloeiende staf van Aaron. Zo laat Hij de Zijnen geen wezen. Hij vervult Zijn Pinksterbelofte, waarvan onlangs een ontslapen kind des Heeren (Jansje Zondag uitg.) zo kinderlijk eenvoudig, maar vol van de Geest mocht dichten:

*Vader, Zoon en Heil'ge Geest;
O, bereid ons voor dat feest
Om in zaal'ge hemelklanken,
Uw liefd' en trouw te danken
Wil mijn ziel toch nu bevruchten;
Daal toch in en hoor mijn zuchten
Opdat Uw Geest in mij getuig'
en met onze geest dan juich
een kind van God Drie-één te zijn,
en te horen: gij zijt Mijn!
Zo bevrucht Gij toch ons leven,
opdat w' U de ere geven.*

Kent u zó deze Geest inwonend in uw hart? Van Die Geest nu zegt Johannes: Die zal u alles leren.

Mutaties van 19 nov. t/m 31 dec. 2011

Verhuisd

Mevr. E.C. Snaauw-Hobbel van de Samaritaan naar de Goede Ree, Prinsesselaan 51, 3245 XN Sommelsdijk, Springersdiep 40, 23-12-2011.
Mevr. C. Doornhein van Hobbemastraat 36 naar Juliana van Stolberglaan 5, 3241 GL Middelharnis (de Beukelaar) 23-11-2011

Nieuw ingekomen

Fam. J. Tanis - Leenheer, Sommelsdijkse Haven 34, 3245 MA Sommelsdijk (met Emma) 15-12-2011
Fam. P.C. Blok-Struik, Korteweegje 13, 3247 BH Dirksland (met Paul, Mart, Samuel en Judith) 23-12-2011
Dhr. H.H. Struik, Geldersedijk 93b, 3247 KC Dirksland 7-12-2011
Mevr. W.M. Huisman, Zuidelijke Achterweg 16, 3245 BR Sommelsdijk 7-12-2011

Overleden

De Heer P.T.Bakker, Sperwer 22, 3245 DK Sommelsdijk 16-12-2011

Vertrokken

Mevr. A. Groenendijk, Ringstraat 2, 3245 CT Sommelsdijk naar PKN Sommelsdijk 15-11-2011
De Heer L.M. Kievit, Steneweg 59, 3241 XG Middelharnis 22-11-2011

Geboren

Sophie Elizabeth (Sophie) Tanis, Sommelsdijkse Haven 34, 3245 MA Sommelsdijk 19-12-2011

Jarigen

In de maand februari hopende volgende gemeenteleden hun verjaardag te gedenken

Mevr. J.J. Kamp - van der Mast, Donkereweg 26, 3241 CB Middelharnis, 01-02-1927
Mevr. L. van de Ketterij – Smit, Prins Bernhard-laan 43, 3241 TA Middelharnis, 02-02-1932
Dhr. L. Driece, Oost Voorgors 85, 3241 KD Middelharnis, 02-02-1938
Dhr. W. van Zanten, Steneweg 29, 3241 XG Middelharnis, 03-02-1935
Mevr. M. Kievit, Pr. Beatrixlaan 18, 3241 VC Middelharnis, 5-2-1942
Mevr. M. Schellevis, Stooftoek 2, 3245 XR Sommelsdijk, 06-02-1936
Dhr. A. Maliepaard, Koninginnelaan 40, 3245 XL Sommelsdijk, 11-02-1929
Mevr. M. Vroegindeweyj – Vroegindeweyj, Rembrandtlaan 112, 3241 AL Middelharnis, 11-02-1937
Dhr. J.A. Witvliet, Ring 124, 3241 CS Middelharnis, 12-02-1927
Mevr. A.Y. Korteweg - Struik, Beneden Zandpad 49, 3241 GA Middelharnis, 17-02-1935
Dhr. A. Dorst, Sperwer 29, 3245 VP Sommelsdijk, 19-02-1927
Mevr. D. Blok – Hakkenbrak, Pr. Margrietstraat 56, 3241 VH Middelharnis, 20-02-1925

Mevr. J.M. Faasse-Troost, Ds. Montijnstraat 21, 3245 XC Sommelsdijk, 20-02-1937

Mevr. A. van Rump – Bestman, Prinsesselaan 51, 3245 XN Sommelsdijk, 21-2-1926

Mevr. W. van der Put – Arensman, De Klaver 6, 3245 XT Sommelsdijk, 23-02-1930

Mevr. L. Peeman – Vroegindeweyj, Langeweg 82, 3241 KA Middelharnis, 21-2-1941

Dhr. A. Koole, Havenkom 68, 3245 MG Sommelsdijk, 24-02-1928

Dhr. K. Klijn, Goudsbloemstraat 28, 3245 CG Sommelsdijk, 24-02-1937

Dhr. J. Verwijs, De Klaver 21, 3245 XT Sommelsdijk 27-02-1927

Mevr. J.A. van Nimwegen – Vroegindeweyj, Oost Voorgors 23, 3241 KD Middelharnis, 27-02-1940

Dhr. L. Lodder, Wilgenlaan 45, 3241 BR Middelharnis, 27-02-1940

We feliciteren onze gemeenteleden van harte en wensen hen boven alles Gods onmisbare zegen toe. De Heere geve u een goede gedenkdag. Achter elke naam schuilt een eigen levensverhaal. We hoeven en kunnen dat niet omstandig meedelen. De Heere zij u bij al uw wederwaardigheden nabij. Er staat een woord in de Schrift, waard om gelezen en overdacht te worden: 'Welgelukzalig is de man, die den HEERE tot zijn vertrouwen stelt' (Psalm 40: 5a). Dat geldt uiteraard niet minder voor de vrouw. In deze psalm staat tevens: 'Zie, Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven' (vers 8). Christus' komst als de Man van smarten. De Heere geve dat Zijn Naam zaligmakend verbonden mag zijn of worden aan uw naam.

Huwelijksjubilea

In de maand februari hopen twee echtparen te gedenken dat zij resp. 50 en 45 jaar in de band van het huwelijk aan elkaar verbonden mogen zijn

Fam. G. Kievit-Verolme, Ds. Wentinkstraat 19, 3244 XC Nieuwe Tonge, 28-02-2012, 50 jaar getrouwd.

Fam. W. Peeman, Vroegindeweyj, Langeweg 82, 3241 KA Middelharnis, 24-02-2012, 45 jaar getrouwd.

T.z.t. wordt er in "Onder de Vijgenboom" nader aandacht aanbesteed.

Hij geve u allen in de onbekende toekomst Zijn zegen voor u en allen die bij u horen.

KERKDIENTEN & COLLECTEN

Zondag 5 februari
09.30 uur Ds. L.M. Jongejan
17.00 uur Ds. L.M. Jongejan
Collecten: 1° Diaconie, Landelijk jeugdwerk, 2° en 3° Kerkvoogdij.
Voorzang: vm. Ps. 84 : 6, nm. Ps. 5 : 12

Zondag 12 februari
09.30 uur Ds. L.M. Jongejan
17.00 uur Ds. L.M. Jongejan
Collecten: 1° Diaconie, St. Bonisazending, 2° Kerkvoogdij, 3° rente en aflossing
Voorzang: vm. Ps. 81 : 12, nm. Ps. 6 : 2

Zondag 19 februari
 09.30 uur Ds. J. van Rossem
 17.00 uur Ds. J. van Rossem
 Collecten: 1^e Diaconie, Veldwerk Goeree Overflakkee
 2^e en 3^e Kerkvoogdij
 Voorzang: vm. Ps. 145 : 6, nm. Ps. 7 : 1

Zondag 26 februari
 09.30 uur Ds. L.M. Jongejan, voorb. H. Avondmaal
 17.00 uur Ds. L.M. Jongejan
 Collecten: 1^e Diaconie, Plaatselijke Zondagsschool
 2^e Kerkvoogdij, 3^e rente en aflossing
 Voorzang: vm. Ps. 52 : 5, nm. Ps. 8 : 1

Kinderoppas

5 februari
 Corina de Waard, Elina Nelis
 12 februari
 Elza de Waard, Meike Korteweg
 19 februari
 Nelleke de Waard, Christianne Rottier
 26 februari
 Sanneke Visser, Joalien van de Houten

Kerkradio

01 feb. Preekband Ds. H. Verheul 19.30 uur
 02 feb. Preekband Chr. Geref. Kerk 19.30 uur
 07 feb. Vrouwenvereniging "Matthanja" jaarvergadering
 ➤ 19.30 uur
 08 feb. Preekband Ds. J.W. van Estrik 19.30 uur
 09 feb. Bijbellezing 20.00 uur
 15 feb. Preekband Ds. N.P.J. Kleiberg 19.30 uur
 15 feb. Ouderen en alleenstaandenmiddag 14.30 uur
 16 feb. Cursus Geestelijk Vorming, Dhr. H. van Groningen
 ➤ Verwacht je Hem? 19.45 uur
 22 feb. Preekband Ds. H. Juffer 19.30 uur
 23 feb. Bijbellezing 20.00 uur
 29 feb. Preekband Ds. J.C. den Toom 19.30 uur

Varia

06 feb. Mannenvereniging 'Daniël' 19.45 uur
 07 feb. Vrouwenvereniging "Matthanja" 19.30 uur
 09 feb. Bijbellezing 20.00 uur
 12 feb. 21+ kring na de kerkdienst
 13 feb. Basiscatechisatie 19.30 uur
 15 feb. Ouderen en alleenstaandenmiddag 14.30 uur
 16 feb. Cursus Geestelijk Vorming, Dhr. H. van Groningen
 ➤ Verwacht je Hem? 19.45 uur
 20 feb. Mannenvereniging 'Daniël' 19.45 uur
 23 feb. Bijbellezing 20.00 uur
 27 feb. Basiscatechisatie 19.30 uur
 28 feb. Vrouwenvereniging "Matthanja" 19.30 uur

VAN UIT DE KERKENRAAD

De kerkenraad vergadert op D.V. donderdag 2 februari

Ouderling J. Kieviet heeft de kerkenraad laten weten tijdelijk zijn ambtelijke werkzaamheden neer te leggen. Dit in verband met gezondheidsredenen. Pastoraat in deze wijk zal worden waargenomen door Ds. L.M. Jongejan of door een ouderling. Indien dringend noodzakelijk kan men hiervoor contact opnemen met de scriba van de kerkenraad, diaken M. de Waard. Tel.nr. 485023. Wij wensen broeder Kieviet de nabijheid des Heeren toe.

Mee met de VOOR ELKAAR vakantieweken van onze Vrouwenbond 2012

Zin om mee te gaan? Als gast of staflid?
 Natuurlijk met onze VOOR ELKAAR vakantieweken!!!
 Ook dit jaar hopen we weer diverse weken te organiseren. Wie een keer mee geweest is weet uit ervaring hoe fijn deze weken zijn. Kijk snel naar de nieuwe vakantieids op de website: www.hervormdevrouwenbond.nl

Gasten

Daarom ook dit jaar weer de oproep, om u aan te melden als gast voor een van de vakantieweken. Met u/jij bedoelen we gasten met een lichamelijke of verstandelijke beperking. Er is ook een week voor dementerende gasten met hun mantelzorgers. Nieuw is dit jaar een midweek voor jongeren met autisme maar die niet verstandelijk beperkt zijn. Gasten uit het hele land, die zich persoonlijk of via kerkenraden aanmelden, gaan op vakantie in aangepaste vakantieoordens.

Aanmelding en informatie voor gasten voor de vakantieweken bedoeld voor gasten met een lichamelijke handicap en de vakantieweek bedoeld voor dementerende gasten en hun mantelzorgers: Aanmelden: mevr. E.C. van Andel-van Bergeijk, Burg. v.d. Schansstraat 46, 4281 LK Andel, tel. 0183-441774 e-mail: gastenvakantieweken.lg@hervormdevrouwenbond.nl Informatie: mevr. T. Kuyt-Verolme, Dr. Jan Schoutenlaan 2, 1272 DA Huizen, tel. 035-5251348 e-mail: infovakantieweken.lg@hervormdevrouwenbond.nl

Aanmelding en informatie voor gasten voor de vakantieweken bedoeld voor gasten met een verstandelijke handicap ende midweek bedoeld voor jongeren met autisme: Aanmelden: mevr. H. de Jong, Windmolen 101, 2986 TL Ridderkerk, tel. 0180 – 430860 e-mail: gastenvakantieweken.vg@hervormdevrouwenbond.nl Informatie: mevr. G.A.B. Berkhoff-Prins, Molenbeekpark 5, 7461BJ Rijssen, tel. 0548-517858 e-mail: infovakantieweken.vg@hervormdevrouwenbond.nl

Stafleden.

Deze vakantieweken kunnen alleen dán plaats vinden wanneer u als predikant, arts, verpleegkundige, verzorgende, leerkracht, huisvrouw, fysiotherapeut, student, etc., wilt meehelpen in deze weken. Niet alleen vrouwen maar ook mannen zien we graag als staflid. Voor de weken op de boot zijn we op zoek naar brandweermensen voor de zaterdag en de zondag. Stafleden die eerder mee zijn geweest dienen zich opnieuw aan te melden. Meldt u aan via onze website of onderstaande contactpersonen.

Opgave van stafleden voor de weken van gasten met een lichamelijke handicap en voor de week met dementerende gasten:

Aanmelden: www.hervormdevrouwenbond.nl
 Informatie: Mevr. B. Nap-Boer, Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren, tel. 0318 – 483717.
 E-mail: stafledenvakantieweken.lg@hervormdevrouwenbond.nl.
 De leeftijdsgrens is tussen 19-60 jaar.

Opgave van stafleden voor de weken van gasten met een verstandelijke handicap en voor jongeren met autisme: Aanmelden: www.hervormdevrouwenbond.nl

Informatie: Mevr. H.C. Volders, Stoutenburgerlaan 34,
3871 JB Hoevelaken.
Tel. 033 - 25 350 10 en email:
stafledenvakantieweken.vg@hervormdevrouwenbond.nl
De leeftijdsgrens is tussen 18-65 jaar.

De gezamenlijke instructiedag zal gehouden worden D.V.
21 april 2012. in de Jacobus Fruyter
Scholengemeenschap te Apeldoorn.

VAN UIT DE KERKVOOGDIJ

Verkoop collectebonnen op dinsdag 7, 21 en 28 februari
Vanaf 19.00 tot 20.00 uur

Verkoop informatie

Van de maanden november en december mochten we
een bedrag van **€ 900,00** overmaken naar de kerkvoogdij
voor de rente en aflossing van de kerk. Ook de winst van
de banketstaven/speculaas actie was **€ 201.30** en de
kerst actie van brood e.d was **€ 368,00**. Ook deze
bedragen zijn gestort voor rente en aflossing Wij zeggen u
allen die daar aan hebben meegeholpen hartelijk dank.

Wij nodigen alle gemeenteleden uit om ook eens een
kijkje te komen nemen in de hal van de kerk op vrijdag
tijdens de opening van de bibliotheek. We verkopen ook
weer postzegels waarvan we ook een bedrag overhouden
voor de kerk. U kunt ze dus beter bij ons kopen dan op
het postkantoor. Ook de prachtige fotokaarten worden
iedere keer aangevuld en vernieuwd.

En we hebben ook leuke baby cadeautjes e.d. Voor elk
wat wils. *Tot ziens!*

Overzicht rente en aflossing 4^e kwartaal 2011

Collecten rente en aflossing	€	4.805
Periodieke giften		9.468
Eenmalige giften		1.910
Verkopen kerk		1.402
mannenverg		121
verkoop kerstkaarten		1.600

Totaal 19.306

Betaald aan rente en aflossing
4e kwartaal 2011 29.768

Totaal jaar 2011

Betaalde rente en aflossing	113.151
Ontvangen via collectes, giften verkopen kerk en acties	-84.309

Bij te passen uit algemene middelen 28.842

VERENIGINGSNIEUWS

Vrouwenvereniging "Matthanja"

Namens het bestuur willen we allen een gezegend
Nieuwjaar toewensen. Een nieuw jaar is weer begonnen.
De overgang van het ene in het andere jaar herinnert ons
eraan dat alles voorbij gaat. Wellicht heeft u dat gezien bij
vrienden of bekenden. Maar misschien ook wel in uw

eigen familiekring. Vergeet echter niet: ook wij gaan naar
ons eeuwig huis! En de grote vraag is waar dat huis zal
staan. De ernst van die vraag horen we terugkomen in de
gelijkenis van de onvruchtbare vijgenboom. Dit Bijbel-
gedeelte kunnen we lezen in Lucas 13:6 t/m 9. De
vijgenboom, die geplant was in een wijngaard, was met
zorg geplant in de beste grond. Deze vijgenboom heeft
dus een bijzondere plaats gekregen. Dat is het eerste wat
de Heere Jezus in deze gelijkenis wil zeggen. Hij zegt
tegen Zijn verbondsvolk Israel, maar ook tegen ons: u
hebt een bijzondere plaats gekregen. U bent immers
geplaatst op het erf van het verbond. Om zo te zeggen:
op verbondsgrond. Dat is een afgezonderde plaats.
Afgezonderd van de wereld. Echter, is dat zichtbaar?
Zoals een muur of omheining de wijngaard beschermde
tegen de gevaren, zo heeft de Heere rondom ons een
muur, een haag, geplaatst. Namelijk de omtuining van Zijn
Woord. De boodschap van Zijn wet en Evangelie. De
vraag is: leeft u daarbij? Maar nog belangrijker: leeft u,
door genade, daaruit? Moge deze vraag ons bezig
houden ook in het jaar des Heeren 2012!

D.V. 7 februari 2012 hopen wij de jaarvergadering te
houden. Alle leden zijn om 19.00 uur van harte
uitgenodigd. Het eerste deel van de jaarvergaderingavond
betreft een officieel gedeelte, waarvoor alleen de leden
van de ochtend- en avondkring uitgenodigd zijn. Dit
gedeelte zal om 19.45 uur beëindigd worden. Na de
pauze is de gehele gemeente uitgenodigd, u bent van
harte welkom vanaf 20.00 uur. Zie verder voor de invulling
van het 2de gedeelte van deze avond hieronder, onder het
"kopje": Lezing door mevrouw Wiegel voor de gehele
gemeente. Tijdens deze avond zal er een collecte
gehouden worden t.b.v. het zendingsproject in Malawi,
genaamd "Chifundo". Het 2de gedeelte van de avond zal
ook via de kerktelefoon uitgezonden worden.

Op **D.V. 28 februari 2012** zal er weer ochtend- en
avondkring zijn We hopen dan het thema te behandelen:
"Naar Jeruzalem" n.a.v. Handelingen 20 : 17 – 38. Alle
dames van de gemeente zijn dan weer van harte welkom.
Tijdens de ochtendkring is er oppas voor de kleintjes
aanwezig. Dit hoeft dus geen verhindering zijn om te
komen! *Een hartelijke groet van het bestuur!*

Lezing door mevrouw Wiegel voor de gehele gemeente

Na het officiële gedeelte van de jaarvergadering van de
vrouwenvereniging "Matthanja" op **D.V. 7 februari 2012**,
zal mevrouw Lianne Wiegel uit Dirksland **vanaf 20.00 uur**
een lezing houden over het thema "je naaste liefhebben
als jezelf". Dit wil ze belichten vanuit het eerste gebod, en
vanuit de Bijbel. Hoe doe je dat, jezelf liefhebben, ze wil
wat praktische handreikingen doen over "wie ben ik zelf
en hoe ga je met een ander om". Het zal dus ook gaan
over eigen waarde, eigen talenten etc. Kortom het belooft
een hele interessante lezing te worden! Daarom nodigen
we de gehele gemeente uit! De lezing zal ook via de
kerktelefoon uitgezonden worden! Tijdens deze avond zal
er een collecte gehouden worden t.b.v. het zendings-
project in Malawi, genaamd "Chifundo", wat "barmhartig"
betekent. Een kleine groep christenvrouwen in Malawi is
bewogen met het lot van de vele wezen in hun omgeving.
Ze zijn daarom begonnen om voor deze kinderen pap te
koken en ze daarbij tegelijkertijd met het Evangelie in
aanraking te brengen. Via de Hersteld Hervormde
Vrouwenbond willen alle vrouwenverenigingen van onze

Hersteld Hervormde Kerk geld inzamelen voor dit project. Door ons gebed en inzet voor het project "Chifundo" mogen en kunnen we als vrouwenverenigingen meewerken aan de opbouw van Gods Koninkrijk. Op de Bondsdag hoorden we wat het liefhebben van God en onze naaste inhoudt...! Dan kunnen we toch ook onze verre naaste niet vergeten? Zullen we ook de mensen op het zendingsveld gedenken in onze voorbede? Nogmaals een hartelijk welkom en een hartelijke groet van het bestuur van de ochtend- en avondkring van de vrouwenvereniging "Matthanja".

Ouderen en alleenstaandenmiddag

Woensdag 15 februari is er weer ouderen en alleenstaandenmiddag in een van de zalen van de Rehobothkerk aan de Olympiaweg te Sommelsdijk. De middag begint om 14.30 uur de zaal is open vanaf 14.00 uur. Deze middag hoopt mevrouw van Rijken uit Garamen een presentatie te verzorgen over Juliana van Stolberg. Voor vervoer kunt u bellen met Marlien van den Bos tel 486220. *Het comité.*

Dankbetuiging

Langs deze weg willen wij u allen heel hartelijk bedanken voor de vele kaarten, bloemen en attenties die wij hebben ontvangen bij het gedenken van ons 25 jarig huwelijk.
Fam. W. Nelis Van Aerssenstraat 18

♪ ZANGVERENIGINGEN ♪

Koornieuws van het Christelijk gemengd Rehobôthkoor

We mogen met dankbaarheid terugzien op een geslaagd Kerstconcert dat werd gehouden op 23 december 2011 in de Rehobôthkerk. We kregen medewerking van Christelijk mannenkoor Obadja, kinderkoor Tot Zijn Eer en de trompettisten Hans Kom en Henk Mackloet, waarvoor hartelijk dank. Er was veel belangstelling en de kerk was dan ook zo goed als vol. De collecte ter bestrijding van de onkosten bracht het prachtige bedrag op van € 820,00. Mede hierdoor en de adverteerders in het programmaboekje is het mogelijk om zulke concerten te organiseren. We zeggen u hartelijk dank voor uw komst en/of uw giften. Als u dit leest zijn we weer begonnen met de repetities en wel op woensdag 11 januari 2012. We zijn begonnen met het instuderen van liederen die we hopen te zingen op het Passie/Paasconcert dat wordt gehouden op D.V. 24 maart 2012. Hiervoor zijn we uitgenodigd door mannenkoor Obadja o.l.v. Ab Vroegindewij. Het concert wordt gehouden in het kerkgebouw van de Doopsgezinde gemeente in Ouddorp. Nadere gegevens volgen. Ook hopen we een zomeravondconcert te organiseren op D.V. zaterdag 16 juni 2012. Hieraan werkt mee het kinderkoor Kadosj o.l.v. Berdien Dekker. Wij hebben nog meerdere verzoeken ontvangen om aan concerten mee te werken, deze verzoeken worden binnenkort in het bestuur besproken. Heeft u belangstelling eens een repetitieavond bij te wonen, u bent van harte welkom. We repeteren op woensdagavond van 19.45 tot 21.30 uur in één van de zalen van de Rehobôthkerk.

Voor verdere informatie: Mevr. E.'t Mannetje, tel. 0187-601240, email edith.tmannetje@hotmail.com.

Of bezoek de website van het koor:

www.chrgemrehobothkoor.nl

"En de heer zeide tot den dienstknecht: ga uit in de wegen en heggen; en dwing ze in te komen opdat mijn huis vol worde".
(Lukas 14: 23)

Mij is gevraagd iets te schrijven over mijn werk op de politiebureaus en in de gevangenissen. Hier wil ik graag aan voldoen. Het gaat om het werk van God en waartoe Hij mij heeft geroepen op plaatsen waar verdriet en duisternis heersen. Juist daar wil de Heere Zijn Woord ook laten klinken.

Na de verkoop van mijn ijsfabriek, riep de Heere mij en beloofde mij visser van mensen te maken. Hij opende allerlei deuren die normaal gesloten zouden blijven. Zo mocht ik ongeveer 15 jaar in de gevangenis van Scheveningen werken, 2 dagen per week als vrijwilliger namens het gevangenisbestuur. Zonder dat ik in de boeken stond van het Justitiebestuur, had ik alle rechten, zoals een sleutelbos, kamer, toegang tot de cellen enz. Ik leidde een Bijbelgespreksgroep en mocht regelmatig 's zondags voorgaan in de dienst.

Ook in een Belgische gevangenis in Merksplas met zo'n 700 gedetineerden, mocht ik praktisch vanaf het nulpunt een Protestantse dienst opzetten welke de Heere wilde zegenen. Daar bedoel ik mee dat zondaren tot bekering kwamen en goddelozen de knieën bogen voor God en hun zonden mochten belijden. Na ± 10 jaar mocht ik dit werk overdragen aan broeder Taale, die nu in verband met het bereiken van de 70-jarige leeftijd op zijn beurt het werk over mocht dragen aan enkele andere broeders uit de reformatorische gezindte. Nog steeds mogen wij beiden een paar keer per jaar daar voorgaan in de dienst op maandag, bijgestaan door een groep vrijwilligers van onze stichting Volharding die het programma opstelt en verder invult met zang en muzikale omlijsting. In deze gevangenis volgt een groep gedetineerden een Bijbelcursus, begeleid door één van de protestantse voorgangers. Naast zegen, is er ook veel strijd, vernedering en tegenstand ondervonden in deze gevangenis.

Veel gevangenissen heb ik al bezocht, in Nederland, Suriname, Nigeria, Rusland en België. De boodschap is overal hetzelfde: "bekeer u en geloof het evangelie". Jezus kwam om te zoeken en zalig te maken dat verloren is! Jezus staat stil bij de "oplichter" Zachëus en bij de oplichter Matthëus en de Samaritaanse vrouw. Lukas 14 gaat in vervulling. Daar waar veel nette mensen een keurig excuus hebben om de uitnodiging af te slaan, zegt Jezus: "ga in de wegen en heggen, naar de duistere plaatsen en dwing ze in te komen."

Op de duistere plaatsen waar ik kom, voel je vaak de briesende leeuw, satan, die Gods werk wil verstoren, maar "de Leeuw uit Judas stam" is Overwinnaar in de strijd. Wat ik verder nog mag doen voor Stichting Volharding, is het plaatsen van christelijke bibliotheken binnen cellencomplexen van politie. Dit is uniek in Nederland. Wij zorgen voor Bijbels in ongeveer 20 talen die arrestanten gratis mee mogen nemen naar huis of de gevangenis. Alleen in de regio Rijnmond, bezoek ik iedere maand 5 cellencomplexen voor zowel geestelijke zorg als

voor het bijvullen van Bijbels en christelijke boeken. Momenteel is dit werk uitgebreid naar de cellencomplexen van het hoofdbureau in Den Haag, Amsterdam, Dordrecht en Houten. Op het grote bureau in Rotterdam, bureau Doelwater, ben ik 1 zondag per maand van 08.00 uur tot ± 14.00 uur. Het is dan meestal rustig op het bureau, er zijn geen advocaten en rechercheurs, een heerlijke dag om te zaaien! Als de redactie daar prijs op stelt, kan ik op een ander moment nog eens wat "praktijkervaring" of getuigenissen van arrestanten en gedetineerden met u delen. Ik vraag u of u ons werk in uw gebeden wilt gedenken. Ontvang de hartelijke groeten van ondergetekende en mijn vrouw Yke, die vanwege haar ziekte niet de diensten kan bijwonen, maar wel in het gebed met u verbonden is. De Heere zegene de gemeente.
www.stichtingvolharding.nl

Willem den Hertog

Ons banknr.is : 3420 07 408 t.n.v St. Oost-Europa

Fijn, dat u opnieuw bereid bent weer iets te willen lezen van onze werkgroep Stichting Oost-Europa te Middelharnis/Sommelsdijk. In het laatste nummer van december 2011 / januari 2012, hebben we stilgestaan bij de daden des Heeren, die we mochten opmerken in 2011, met name wat het werk in Roemenië betref. Ook in dit jaar wil de werkgroep zich inzetten voor onze vrienden in Roemenië. We bidden om Gods hulp en kracht en om de leiding van Zijn Heilige Geest. Mogen we ook in 2012 op uw steun en gebed rekenen? Het geplande transport, waar ik u in het vorige nummer op wees, kon inderdaad op 14 december naar Uioara vertrekken. Meer dan tien ton aan kleding en voedsel en vele andere goederen, met daarbij zo'n achthonderd Kerst- en Nieuwjaarskaarten zijn veilig op de bestemde plaats aangekomen, waar alles onder grote dank en vreugde werd uitgeladen. Het uitdelen van de voedselpakketten en de kaarten is een jaarlijks terugkerend hoogtepunt voor de mensen. Ook de kinderen zijn niet vergeten. Tijdens de morgendienst op de Eerste Kerstdag, heeft ds. Husar vanaf de kansel Kerstgroeten met een Kerstboodschap namens onze stichting voorgelezen. Begin januari ontving de werkgroep een schrijven van ds. Husar. De brief kunt u hieronder lezen en die spreekt voor zichzelf. Tot slot nog een enkele vraag en mededeling, waaronder enkele zaken, die we zoals beloofd, elk jaar zouden herhalen. Vanwege de vele goederen die de laatste tijd worden gebracht, waarvoor we heel dankbaar zijn, zijn we op zoek naar nóg een locatie, waar we de wat grotere spullen kunnen opslaan. Als u wat weet, dan horen we dat graag. U zou ons daar echt mee helpen!! Onze stichting bestaat momenteel uit zes leden. Dhr. C. Besuyen uit Dirksland moest zich vanwege gezondheidsredenen terugtrekken. Node heeft onze werkgroep van deze accurate secretaris, met een bewogen hart voor de medemens, afscheid moeten nemen. We werken met vrijwilligers. Daardoor zijn de kosten minimaal. Uw giften zijn aftrekbaar bij de belasting. Jaarlijks vindt er een financiële controle plaats door een van de diaconieën van de samenwerkende kerken. Reizen verblijfkosten betalen we zelf. De eerstkomende reis naar Uioara zal mogelijk in maart plaatsvinden. Dit alles D.V. We staan er garant voor dat alle geleverde goederen

op de juiste plaats terecht komen. Iedere eerste zaterdagmorgen van de maand (*uitgezonderd de maand augustus*) is de loods open van 9.30-11.30 uur. De eerstkomende keren zijn dat zaterdag 4 februari en zaterdag 3 maart. Medicijnen, mits nog lang houdbaar, zijn van harte welkom. Een volgende keer meer over dit punt. Indien nodig halen we spullen bij thuis op. U kunt bellen naar dhr. Ista 486377 of dhr. Van der Made 484228 te Middelharnis, of naar mij, dhr. Baan 603051 te Dirksland. Adres loods: Industrieweg 17 te Middelharnis. Tijdens de openingsuren is er fruit en koek en kaarten en printpapier met nog diverse andere spullen te koop. Van harte welkom. Hartelijke groeten, namens de werkgroep.

Brief van ds. Husar

Geliefde broeders en zusters en kinderen van de kerken in Middelharnis en Sommelsdijk!

Genade zij u en vrede van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus! Deze boodschap komt nu tot u, als de kerkdiensten van Kerst en Nieuwjaar al voorbij zijn, maar de boodschap die ons leidde klinkt nog steeds in onze oren, en dit willen we ook aan jullie doorgeven, Lucas 2:10-11 : „En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al de volken wezen zal; namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.“ Hier in Uioara, maar ook op onze zendingsplaatsen Lunca Muresului, Silivas en Frata, zijn de mensen met vreugde gekomen in de erediensten, om te horen naar de Bijbelse boodschap en de Kerstliederen te zingen. Ere zij God voor Zijn onuitsprekelijk groot geschenk, Wat geboren is in de kribbe van Bethlehem. De Kerstvreugde werd ook dit jaar vergroot, door de pakketten, die jullie voor onze families en kinderen gestuurd hebben. We laten jullie weten, dat we jullie adviezen hebben opgevolgd bij het samenstellen van de pakketten. Petru en ds. Cornel hebben ons daarbij geholpen. Met grote vreugde hebben de kinderen de tractatie ontvangen, met ook nog vele andere dingen. De kinderen vertelden, dat ze daar al een jaar lang met verlangen naar hadden uitgezien. We hopen, dat op de CD, die door Petru zal worden gestuurd, jullie iets van onze dank en erkenning mogen zien. Dat wil zeggen, dat wij opnieuw hebben verstaan, dat wat jullie voor ons doen, dat we daarin de uitgestrekte hand Gods voor jullie vrienden in Uioara, Lunca Muresului, en Silivas mogen zien. Hartelijk dank! Nu, aan het begin van een nieuw jaar kijken we terug, dankend God voor alles, wat Hij via jullie mocht werken in onze gemeenschap in 2011. De vriendelijke banden mochten worden voortgezet en ontwikkeld, zo, dat jullie een manier van hulp hebben gevonden, die heel invloedrijk is, door het openen van de winkel met tweedehands spullen, waar ook de armste mensen kunnen kopen, wat ze het meest nodig hebben. We zullen niet kunnen vergeten, dat we in juni 2011 de Nederlandse vlijtigheid konden zien, zodat na slechts twee weken van hard werken de winkel geopend kon worden. Dit zullen we niet gauw vergeten, want we hebben de taal-, cultuur-, en opleidingsniveau barrières weggezet, afgeschaft, we zijn vrienden en broeders geworden. De brief met Kerstgroeten en Kerstboodschap voor onze gemeente (we danken onze broeder ds. István Lörincz voor de vertaling) is door mij, ds. Husar, voorgelezen in de dienst van zondagmorgen Eerste

Kerstdag. Die boodschap werd met vreugde en erkentelijkheid door de gehele gemeente aangehoord.

Tenslotte:

We bidden, dat de zegen van God rijk over jullie mag zijn in 2012, en ook in uw gezinnen. Moge het werk van de Heere in jullie kerken worden uitgebreid.

We bidden ook voor de nieuwe predikant ds. Procee.

Moge de Heere hem sterken met goddelijke kracht in Zijn werk in Nederland. We hebben met vreugde van hem gehoord via Petru.

God zij, in de Heere Jezus Christus voor alles gedankt. Hij alleen is wijs en leeft tot in der eeuwigheid.

AMEN

Met broederlijke liefde, ds. Alexandru Husar

Uioara, 2 januari 2012

LEESRUBRIEK: DE PAREL AAN ZIJN KROON

HOOFDSTUK 9

Van het grote huis in de kleine kluis

Toen Martha de volgende morgen bezig was de bloemen die in haar tuintje groeiden, te begieten, hoorde zij bekende voetstappen. Toen even daarna haar een vriendelijk: "Goedemorgen, Martha" werd toegeroepen, zei ze blij: "Dag mijnheer Marens, komt u binnen." Ze opende het hekje en mijnheer Marens schudde haar hartelijk de hand. Daarna traden ze het huisje binnen. Terwijl mijnheer Marens een stoel nam, zei hij: "Wel Martha, je bent al vroeg bezig. En wat staan je bloemen er prachtig bij!" "Ja mijnheer, zien ze er mooi uit?" vroeg Martha gestreeld. Mijnheer Marens wierp een medelijdende blik op het meisje, dat zoveel zorg aan haar bloemen en planten besteedde en de resultaten daarvan niet eens zien kon. Hij had op de lippen om te zeggen: "Wat jammer dat je de bloemen niet zien kunt", maar hij drong de woorden haastig terug en vroeg, hoe zij het maakte. "Gaat alles tegenwoordig nogal goed, Martha? En vallen de verdiensten nogal wat mee?"

"O ja, mijnheer," was het blijmoedige antwoord. "Ik heb mijn dagelijks brood en dank God elke dag voor mijn rijk bestaan." Mijnheer Marens zag met welgevallen rond in de kamer, waar alles de sporen droeg van de grootste orde en zindelijkheid. Het fornuisje was keurig gepoetst en de planken vloer was helder wit geschropt. Onder de tafel lag een zwart met rood gestreept tapijt en geen vlekje was daarop te zien. Op de zwarte schoorsteenmantel lag geen enkel stofje en op de ornamentjes al evenmin. Maar 't mooiste stuk uit de kamer was de latafel, Martha's glorie en trots. Het was nog een erfstuk uit haar ouderlijk huis en wel het enige. Toen Martha's moeder, die weduwe was, stierf, was Martha nog maar acht jaar. De vrouw had altijd hard moeten werken om in het onderhoud van haarzelf en van haar dochttertje te voorzien en toen ze stierf, moesten de meubels verkocht worden om de begrafenis te betalen. Een goede buurvrouw had toen de latafel gekocht en toen Martha uit het blindeninstituut kwam, had de goede vrouw haar de latafel cadeau gegeven. Wat was Martha dankbaar geweest! Nog wist ze, hoe haar moeder de ringen poetste en het hout wreef en ze wilde niet, dat het meubel er minder netjes uit zou zien dan vroeger. En ook nu verbaasde mijnheer Marens zich over het blad, dat glom als een spiegel en over de koperen ringen, die blonken als goud. "U bent in lange tijd niet hier geweest, mijnheer", zei Martha, echter zonder enig verwijt. "Neen,

Martha, want drukke zaken hielden mij terug, hoewel ik meer dan eens van plan was je een bezoek te brengen, om te zien hoe je het maakte. Nu ga ik straks voor enige tijd op reis, maar ik wilde niet vertrekken voor ik je nog even gesproken had. Daarom kom ik al zo vroeg in de ochtend. Is er ook iets, Martha, waarover je me nog zou willen spreken?" "Neen mijnheer ... tenminste niet wat mijzelf betreft. Maar toch, ... "voegde ze er aarzelend bij, "zou ik u wel eens graag willen spreken over Benjamin en zijn broertje, u weet wel, die kleine Bennie, van wie ik u al eens verteld heb en die mij telkens opzoekt."

"Ja, ja, dat herinner ik mij wel", zei mijnheer Marens nadenkend. "En wat is er nu met die jongen en zijn broertje?" Nu vertelde Martha de droevige levensomstandigheden van de beide jongens en hoe de komst van het kleine kindje stellig de armoe nog vermeerderen zou in dat gezin. "En daar de moeder voortdurend ziek te bed ligt, zou ik zo graag iets voor hen doen, maar ik voel me daar te zwak en te onmachtig voor", besloot ze met een droeve zucht. Nu verdroot het haar toch wel dat ze arm en gebrekkig was. "En nu zou je wel graag willen dat ik mij hun lot zou aantrekken, is het niet, Martha?" vroeg mijnheer Marens dadelijk. Hij begreep wel dat dit de bedoeling was van haar woorden, maar dat ze het niet direct had durven vragen. "O mijnheer," riep Martha verrast, "als u dat zoudt willen doen! U zoudt hun er zo'n grote weldaad mee bewijzen. Die arme jongens zijn dolende schapen, ze zijn maar de gehele dag aan zichzelf overgelaten en ze hebben zo'n vreselijk droevig bestaan." Wat was Martha blij, dat mijnheer Marens zich bereid verklaarde om voor de jongens te zorgen, want dat hij dit doen zou, hoorde zij wel aan de klank van zijn stem. En mijnheer Marens was zo verstandig en zo rijk! "Martha," zei hij, "die dolende schapen moeten opgezocht worden om in de goede schaapskooi te worden ondergebracht. Ik geloof, dat de Goede Herder al op weg is gegaan om ze te zoeken en dat Hij nu ons gebruiken wil om Zijn werk te doen, om arbeid in Zijn wijngaard te verrichten. Hij is het, Die ons roept." 't Was aan Martha's gezicht wel te zien, dat zij ook volkomen voelde wat hij bedoelde. "Werk voor de Meester", herhaalde ze zacht. "Ja, Hij keurt ons die eer waardig, jou en mij. Want al weet je je zwak en onmachtig, Zijn kracht wordt in zwakheid volbracht en Zijn genade is u genoeg. Ik moet nu de zorg voor die twee jongens voorlopig aan je opdragen tot ik, als God wil, van mijn reis terug zal komen. Daarna zullen wij zien wat er verder voor de jongens gedaan kan worden. Hier is wat geld, waarvoor je ze af en toe maar eens lekker te goed moet doen, als ze weer eens bij je komen." Mijnheer Marens legde bij deze woorden vier rijksdaalders in Martha's hand. Hij wilde er nog iets bij doen voor haarzelf, maar dit weerde Martha beslist af. "Ik verdien ruim voldoende, mijnheer," zei ze, "om alles te kopen wat ik nodig heb. Dat mag en kan ik niet aannemen. Wanneer ik tot tegenspoed en armoede verviel, zou ik het dankbaar uit uw hand aanvaarden, maar zolang God mij in staat stelt om door werken in mijn eigen levensonderhoud te voorzien, laat ik dit liever voor minder bevoorrechten over." Er lag zulk een uitdrukking van dankbaarheid op het lieve, blinde gelaat, dat mijnheer Marens niet verder aandrong. Hij keek naar de hem omringende eenvoudige omgeving van het nederige kluisje der blinde Martha en vergeleek dat alles in zijn gedachten bij menige aanzienlijke woning, waar weelde en pracht heerst. En hij dacht bij zichzelf hoe rijk en gelukkig de arme misdeelde

was, vergeleken bij vele door de wereld benijde rijken, die morrend en ontevreden hun weg gaan, ondanks hun stof-felijk bezit. Neen, hij vond Martha niet beklagenswaardig meer, al was ze lichamenlijk blind. Ze zag van de geestelijke dingen meer dan de meesten ervan zien. Hij, de man van aanzien en rijkdom, die uit zijn deftig huis in het nederige huisje was gekomen, leerde daar bij vernieuwing een ernstige levensles

HOOFDSTUK 10

De grote levensvraag

Mijnheer Marens was voor zaken naar het buiten-land gereisd, want hij was handelsman van beroep en deed zaken met allerlei grote firma's in het buitenland. Als enige zoon van een rijke familie had hij een goede opvoeding genoten en nu hij volwassen was en zijn plaats in de maatschappij had ingenomen, werd hij door een ieder, die hem kende, hoog geacht om zijn recht-schapenheid, onkreukbare eerlijkheid en onwankelbare trouw. In godsdienstige kringen werd hij geëerd om zijn stille godsvrucht en christelijke levenswandel. Hij had zitting in de besturen van verschillende liefdadige instel-lingen en zo was hij o.a. een van de regenten, die het Blindeninstituut, waar Martha was opgevoed, beheerden. En dat hij deze taak niet licht opnam, maar veel meer deed dan strikt noodzakelijk was, bleek wel uit het feit dat hij het was, die Martha afnemers voor haar vlechtwerk bezorgde en dat, nu zij al sinds jaren het instituut verlaten had, mijnheer Marens haar nog trouw bezocht en zich ook van de toestand van alle andere ontslagen blinden op de hoogte hield. Hij was een man met een ernstig, beslist karakter en een warm en medegevoelend hart voor alles, wat ongelukkig, eenzaam en verlaten was. Enige jaren te voren was hij getrouwd met een lief,zachtaardig, maar zwak meisje. Slechts een enkel jaar duurde zijn geluk met haar. Zij stierf kort na de geboorte van een dochtertje. Het kleine meisje was na enkele weken haar moeder in de dood gevolgd. Met die beiden begroef mijnheer Marens al zijn aardse vreugde en hoop. Na hun dood ging hij zijn weg en hoop. Na hun dood ging hij zijn weg eenzaam en verlaten. Maar de diepe, vlijmende smart van de open wonde had hem meer en meer het oog doen richten op de Man van Smarten, de grote Lijder bij uitnemendheid, Die niet alleen alle wonden kent, maar ook heelt. Sedert hij Hem had leren kennen als de enige ware troost, zelfs in de grootste smart, was het lichter gaan worden in zijn ziel. Een nieuw ochtendgloren had de duisternis verjaagd. Meer en meer had hij de Heiland leren kennen en liefhebben en in het diepst van zijn ziel ondervonden, dat Hij Zelf vergoeding is voor elk gemis. En zo kon hij naar waarheid getuigen:

"Ik vond in droefheid zegen
En balsem voor de pijn,
Gelijk een milde regen
Na hete zonneshijn.
Aan Mara's bittre stromen
't Verzoenend wonderhout.
Gods licht, na zwarte dromen,
Een wolk omzoomd met goud.

Ik vond een blij Hosanna,
Toen 't hart in zuchten sprak.
Een handvol hemelmana,
Toen Eskols druif ontbrak.

Ik vond, van dorst aan't kwijnen,
Mijn springbron uit de rots,
En groette in zandwoestijnen
Een groen end palmenbos."

Niet: "Hoe kan ik hier op aarde de grootste rijkdommen, of de meeste vreugd verkrijgen", was voortaan zijn levens-vraag, maar de grote, alles overheersende vraag van zijn ziel werd van die tijd aan: "Wat kan ik doen voor het Koninkrijk Gods uit liefde tot Hem, Die mij in mijn smart heeft getroost? Want toen ik machteloos lag neer-gezonken, en geen mensenhand vermocht mij op te heffen, toen kwam Hij en Zijn vertroosting was balsem voor mijn bedroefde ziel." Zo had mijnheer Marens ondervonden, dat waar mensen slechts troostwoorden kunnen spreken, Gods vertroosting een daad is die voor altijd geneest, hoe diep de wonde ook bloedt en schrijnt. Hij bezat één zuster, Esther, die, toen hij trouwde, in Zwitserland op een kostschool was. Na de dood van zijn vrouw riep hij haar bij zich. Bij de dood van hun ouders, enkele jaren daarvoor, had hij haar naar die kostschool laten gaan, omdat hij het meisje te jong vond om zo eenzaam te leven. Maar nu had hij zo'n grote behoefte om iemand bij zich te hebben die hem begreep, dat hij haar vroeg om haar intrek weer bij hem te nemen. Van ganser harte had zij daarin toegestemd. Nu was het juist een maand geleden, dat Esther op reis was gegaan om haar kennissen in Zwitserland nogeens te bezoeken en mijnheer Marens zou, als zijn zaken afgehandeld waren, zijn terugreis zo regelen dat hij Esther kon ophalen, om dan de reis gezamenlijk te maken en ook nog wat lijkt te maken en ook nog wat van al het schone, dat Zwitserland en Duitsland te zien bieden, te genieten. Maar waar hij ook reisde, met wie hij ook verkeerde, steeds was deze gedachte in zijn hart: "Wat kan ik voor anderen doen, hoe kan ik deze of gene tot zegen zijn en alzo arbeiden in het Koninkrijk Gods." Ook Tom en Benjamin hadden nu een plaats in zijn ruim, liefhebbend hart. "Die jongens moeten gered en behouden worden voor de eeuwigheid", peinsde hij telkens weer, terwijl de trein hem voerde langs welige akkers en bloeiende weiden, langs steden en dorpen naar het schone Zwitserland met zijn trotse bergen en diepe valleien. En dezelfde gedachte, die mijnheer Marens op zijn buitenlandse reis bezighield, vervulde ook Martha in haar nederig huisje, waar zij voortdurend met het lot van de beide jongens bezig was.

HOOFDSTUK 11

Een bezwaard hart

't Was ongeveer een maand later, toen Tom op zekere avond, na een vermoeiende dag huiswaarts kerend, voor de ingang van de steeg een dokterskoetsje zag staan. Dat was een ongewoon gezicht, nog zo laat op de avond en nieuwsgierig vroeg Tom zich af, voor wie de dokter op dit late uur nog gekomen was. "Zou moeder soms ... " Even doorflitste hem de gedachte dat zijn moeder plotse-ling erger geworden was en men daarom de dokter had laten roepen. De burens uit de steeg stonden bijna allen voor hun huizen, of zaten bij de deur om nog wat van de frisse lucht te genieten en de vreemde blikken, die zij Tom toewierpen, versterkten zijn vrees. Hij verhaastte zijn tred. Hij was zo bang om de vreselijke gedachte bewaarheid te zien worden, dat hij niets aan de burens wilde vragen. Naar binnen wilde hij gaan, zo gauw mogelijk, om daar met eigen ogen te zien wat er was. Hij gunde zich de tijd niet

om iemand aan te zien of te groeten en zou juist zijn huis binnengaan, toen hij zich hoorde roepen. 't Was vrouw Prent, die vlak over hen woonde. "Tom," riep ze vriendelijk en ze wenkte hem om bij haar te komen. Half onwillig naderde Tom. Hij verlangde zo naar zijn moedertje. Wat betekende dat alles toch? Vrouw Prent was altijd een goede vrouw, maar nu was ze toch al bijzonder vriendelijk. "Jongen," zei ze, "je moest nog maar niet naar binnen gaan. Wacht hier liever nog maar even." "Waarom?" vroeg Tom half boos. "Waarom mag ik niet in huis gaan? Is er iets met moeder?" Hij schrok er zelf van, nu hij zijn vermoeden uitsprak en zijn angst werd nog groter, toen hij aan vrouw Prent's gezicht zag dat wat hij gedacht had, maar al te waar was. Voor de buurvrouw antwoord gaf, zei Tom gejaagd: "O, vrouw Prent, laat mij alstublieft naar moeder gaan! Als er iets met haar is, wil ik bij haar wezen en haar niet aan grootmoeder overlaten!" Tranen waren in zijn ogen opgeweld en rolden over zijn bleke, ingevallen wangen. Vrouw Prent had diep medelijden met de ongelukkige jongen, ongelukkiger nog dan hij zelf wist. "Nee," zei ze en vriendelijk legde ze haar hand op zijn schouder, "nee, ze is niet aan grootmoeder overgelaten, grootmoeder is niet thuis. Maar kom nu eens rustig in mijn kamer, dan zal ik je alles vertellen wat er gebeurd is. Zolang als de dokter er is, mag jij toch niet naar binnen gaan." Zo pratend had ze Tom meegetroond, liet hem op een stoel bij de tafel plaatsnemen en schonk hem een kopje koffie in. Toms grote, angstige ogen volgden haar bij al haar bewegingen. "En ... " drong hij aan. Terwijl ze zich dicht naast Tom zette, vertelde vrouw Prent: "Een paar uur geleden kwam mijn man thuis en vertelde dat hij op straat een olopje gezien had. Hij was ook eens gaan kijken en merkte in het midden van de mensen een agent op, die stond bij een vrouw die daar op straat ineengezakt was. Toen Prent wat dichterbij kwam, zag hij dat het je grootmoeder was. Hij vertelde dat aan de agent, die heel blij was dat hij eindelijk de naam en 't adres kon opschrijven, want geen van de omstanders had hem daaraan kunnen helpen. Toen mijn man erbij vertelde dat er niemand thuis was dan een dood zwakke vrouw, besloot de agent grootmoeder op een wagen naar het ziekenhuis te brengen. Toen ze opgetild werd, zag mijn man dat ze een jeneverfles in de hand geklemd hield. Juist zit mijn man me dat allemaal te vertellen, en we praten er nog zowat over dat een mens toch zo ver komen kan, toen we door het raam dezelfde agent op jullie huis zien aankomen. We zagen je moeder zitten, in haar leunstoel voor het raam, met zusje op haar schoot. Zeker zat de goede vrouw uit te kijken naar grootmoeder bleef." Vrouw Prent moest even ophouden. Ze had altijd zo'n medelijden gehad met Toms moeder en zou graag nu en dan eens iets voor haar gedaan hebben, als grootmoeder het haar maar had willen toestaan. Ze droogde haar tranen, streek Tom, die haar de woorden uit de mond keek, eens liefdevol over het hoofd en ging verder: "We zagen de agent binnengaan en geen minuut later horen we een gil en zien je moeder in haar stoel achteroverslaan. Ik vlieg naar de overkant, terwijl mijn man Jans van hiernaast gaat roepen. De agent was zelf verlegen met het geval en vertelde ons dat je moeder, toen ze hem zag binnenkomen, zo geschrokken was. Hij had nog geen woord van het gebeurde gezegd. Ik heb hem toen gevraagd om een dokter te roepen en toen hebben Jans en ik al ons best gedaan om je moeder bij te brengen. Maar dat kostte ons wat een moeite, hoor! We

waren blij toen er eindelijk een dokter kwam, Tom, dat verzeker ik je." "En hoe is het nu!?" vroeg Tom. "Is moeder nu weer helemaal in orde?" Vrouw Prent kreeg een brok in de keel toen zij de arme jongen aanzag, die de betraande ogen smekend tot haar ophief, om nog meer te horen van zijn moeder die hij zo innig liefhad. Behalve Bennie en het zusje was zijn moeder de enige, waarvan hij dit zeggen kon. "Beste jongen," ging de goede vrouw voort, "de dokter is nog bij haar en o, het was zo'n aardige man. En vast wel knap ook, want het is de dokter van het ziekenhuis. Jans is gebleven om te helpen, als dat nodig was en ik ben op de uitkijk gaan staan, om jullie op te wachten en vast een en ander te vertellen: je zou anders zo schrikken." Tom liet het hoofd op de armen vallen en schreide bitter. "Moeder, moeder," snikte hij, "waarom is ze ook zo verlaten! Waarom is onze vader niet bij ons thuis, zoals overal! O, moeder, moeder!" Plotseling hief hij het hoofd op en zag vrouw Prent aan. "Zou ze sterven?" vroeg hij angstig, terwijl hij het laatste woord slechts fluisterde, alsof hij zelf bang was om het te horen. En voor vrouw Prent kon antwoorden, stond hij ineens op en zei vastberaden: "Ik ga naar huis. Ik wil bij moeder wezen! Misschien komt ze wel bij, als ze mijn stem hoort, want ze is nooit zo zwak geweest of ze kende mij nog." Al sprekende was hij naar de deur gelopen. Daar keerde hij zich nog even om en zei: "Dan kan ik meteen op zusje passen." Hierbij keek hij vrouw Prent heel gewichtig aan; dat was, dacht hij, zo nodig dat ze hem nu toch wel niet meer terug zou willen houden. "Best, mijn jongen," zei de goede vrouw, terwijl ze droevig glimlachte. "We hebben 't kleintje in grootmoeders bed te slapen gelegd en als ik je helpen kan, roep me dan maar gerust, hoor!" De laatste woorden hoorde Tom al niet meer; hij snelde naar de overkant en deed juist de deur open om binnen te stappen, toen een vriendelijke oude heer naar buiten kwam. Tom begreep dat het de dokter was. "Ben jij Tom?" vroeg de dokter zacht. "Ja, mijnheer," was het antwoord, terwijl Tom hem aankeek, verlangend om iets van moeder te horen. "Waar is je vader?" vroeg de dokter nu haastig. "Je moeder schijnt bij het zien van de agent te hebben gedacht dat er iets met je vader was, want haar eerste woorden waren: "Wat heeft vader gedaan?" Weet jij er iets van?" "Ik weet niet waar vader is, mijnheer," antwoordde Tom bevend. "Ik denk werk zoeken. Als hij dat doet, blijft hij dikwijls lang weg. Maar vader heeft nog nooit iets gedaan waarvoor de politie thuis moest komen", voegde hij eraan toe, terwijl hij de dokter recht in de ogen zag. "Zo zo, mijn jongen," antwoordde deze vriendelijk. "Ga nu maar gauw naar binnen, want je moeder heeft naar je gevraagd. Je zult haar wel niet te druk maken, he? En kom straks nog even aan bij het ziekenhuis om een drank te halen, dan kun je meteen horen hoe het met de oude vrouw gaat. Adieu!" De dokter liep de steeg uit naar zijn rijtuig en Tom ging zachtjes naar binnen.

wordtvervolgd

Nieuwsbrief van Annemieke de Waard uit Malawi

Lieve familie en vrienden,
Een bericht vanuit het regenachtige Nkhoma, Malawi. Er zijn nog steeds erg warme dagen, maar we weten nu ook wat het regenseizoen inhoudt. 's Morgens zweten op de afdeling, totdat opeens het onweer boven ons hoofd uitbarst en tien minuten later de regen met bakken uit de

lucht komt. Van het paadje tussen het ziekenhuis naar de Guesthouse, waar we verblijven, is niet veel meer over dan een modderwaterwal. In het ziekenhuis is het hierdoor ook één grote modderige waterboel, wat niet voorkomen kan worden, omdat het ziekenhuis in verschillende lagen is gebouwd. De laagste lagen staan vaak onder water, zo ook de chirurgische afdeling die bij de eerste regenval compleet ondergestroomd was met bruin modderig water. Helaas valt hier weinig aan te doen, de mensen die voor de patiënten zorgen slapen zoveel mogelijk op de hoogste gedeeltes en ze zijn toch ook erg dankbaar voor de regen, omdat de pasgezaaide maïs er nu al prachtig uit ziet. Een bijkomend nadeel van het regenseizoen is de malariamug, die nu extra actief wordt. Dit is te merken op de kinderafdeling waar ik nu werk.

Een aantal weken terug waren er nog rond de 60 kindjes, nu is het gemiddelde per dag 200 patiëntjes. Daarvan zijn er zo'n 50 ontslagen en opnames op een dag, wat dus een enorm drukke inhoud. 90% hiervan heeft ernstige malaria en moet snel behandeld worden. Zorg geven krijgt dan een heel andere betekenis dan dat wij in Nederland gewent zijn. De eerste dag dat ik op de kinderafdeling ging werken begonnen we de dag met één hoofdverpleegkundige, een verpleegkundige die nieuw was op de afdeling en ik, een verpleegkundige student die weinig ervaring heeft met kinderverpleegkunde. Gelukkig mocht ik de kracht en moed ontvangen om rustig te blijven en zo veel mogelijk te helpen waar ik kon. Het is zwaar, maar ik weet me ook gedragen en zie nu in hoe ongelofelijk de kracht van gebed is. De kindjes huilen vaak de hele dag door en sommigen zijn heel erg ziek, maar door te doen wat we kunnen en met de hulp van God mogen zij vaak wel weer opknappen waar we dan erg dankbaar voor zijn. Verder liggen er op de afdeling veel kindjes die ernstig ondervoed zijn. Het ziekenhuis heeft hier wel een heel goed lopend programma voor wat door de regering gefinancierd wordt, maar ook hierin gaat nog veel fout waarover wij soms erg gefrustreerd zijn en erg boos kunnen worden vanwege de machteloosheid die we in sommige situaties voelen. Daar komt ook bij dat we door de hoge werkdruk en de slechte werkomgeving we extra alert moeten zijn met medicatie en het geven van zorg. En het is soms moeilijk om de kindjes zo ziek te zien en dat ze dan al hun energie gebruiken om tegen te spartelen voor een nieuwe injectie die ze nodig hebben om beter te worden. Ik ben enorm dankbaar dat ik op deze manier wat

voor de kinderen en hun ouders mag betekenen en dat ik ook mag ervaren dat ik hier genoeg kracht voor krijg om dit te doen. Zonder Hem en het gebed van mensen om ons heen zou ik dit werk niet kunnen doen. Op de chirurgische afdeling hebben we onze toetsen goed kunnen afsluiten. Omdat we in december een aantal vrije dagen en vakantie hadden (en daardoor een raar werkschema), hebben we in deze maand geholpen op de verloskunde afdeling. Het was enorm leerzaam om te leren hoe we bevallingen moesten leiden en hoe we moesten zorgen voor de prematuur baby'tjes. We hebben hier veel ervaring opgedaan, maar ook veel moeilijke dingen meegemaakt als de bevalling niet goed verliep. Ook worden er heel veel kinderen te vroeg geboren en met een te laag geboortegewicht. Voor sommige van deze kindjes kan niet veel gedaan worden. Dit is totaal in strijd met de zorg die in Nederland wordt gegeven, maar we zijn opgehouden met vergelijken. Wel is het wonderlijk dat te vroeg geboren baby'tjes van rond de 26 weken hier zonder couveuse kunnen overleven. Wel is het dan de vraag of ze geen andere schade hebben opgelopen door bijvoorbeeld zuurstofgebrek. Wel hebben wij de overtuiging dat wij moeten doen wat we kunnen en de wijsheid mogen gebruiken die we gekregen hebben. Rondom de kerstdagen hebben we nog een mooi project mogen doen voor de mensen in het ziekenhuis, dankzij de vele giften die we vanuit Nederland mochten krijgen. We hebben voor iedere patiënt een kerstpakketje samengesteld met hierin rijst, suiker, zout, snoepjes, een kledingstuk en voor de kindjes een stuk speelgoed. We begonnen met een soort van 'dienst' in het midden van het ziekenhuis en vanuit daar zijn we alle tassen uit gaan delen. Het was geweldig om te zien hoe dankbaar de mensen waren. Het was ook mooi om te ervaren dat er gezongen werd, gebeden en gedanst wat voor deze cultuur heel normaal is. Zo werd alle eer aan God, onze Vader gegeven. En dan zit aan het eind van januari onze reis er al weer op. Ik kan zeggen dat ik anders tegen bepaalde dingen aan ben gaan kijken en voor dat inzicht ben ik erg dankbaar. Het is een hele levenservaring die ik mag meekrijgen en ik ben dankbaar dat ik hier wat heb kunnen bijdragen, al is het misschien maar heel klein.

Hartelijk bedankt voor het medeleven en het gebed. Uiteindelijk kunnen we het allemaal alleen maar verwachten van Hem, die ons kracht geeft. Zoals ze hier voor elk gebed zingen; Amazing Grace (Genade, hoe oneindig groot). Uiteindelijk heeft Hij alle macht op deze aarde, soms snappen we niet waarom er zoveel armoede en ellende is, maar Hij heeft ons hier wel de middelen en energie gegeven om deze naasten te helpen waar we kunnen. We hebben Zijn hulp nodig en Zijn kracht, Zijn liefde en Zijn Heilige Geest zodat we onze naaste kunnen helpen en liefde kunnen blijven geven. In Zijn Woord geeft Hij ons daar de opdracht voor in Jesaja 58:1-3, 5-7.

Hartelijke groeten uit Malawi Nkhoma Hospital
Annemieke de Waard

Een reis naar Israel?

Wie wil niet Israel eens zien en beleven? Het land waar de Bijbel zich grotendeels heeft afgespeeld.

Van diverse kanten heb ik de vraag gekregen om een reis naar Israel te organiseren met gemeenteleden. Omdat op e.a. manier betrokken ben bij verschillende gemeenten: IJsselstein, Leerdam - Oosterwijk, Middelharnis en

Rotterdam - Kralingse Veer wordt dit bericht geplaatst in de kerkbladen van deze gemeenten. Dat betekent natuurlijk niet dat anderen niet welkom zijn. Het organiseren van een reis brengt ontzettend veel werk mee.

Vanwege mijn drukke werkzaamheden kan ik dit niet alleen organiseren en heb ik de heer J. Kwakernaak uit Krimpen aan de IJssel bereid gevonden deze organisatie op zich te nemen. Hij heeft een aantal reizen voor de HHG Rotterdam - Kralingse Veer georganiseerd, en dat naar ieders tevredenheid.

Ons voornemen is om –zo de Heere wil en wij leven- in het najaar van 2012 (ongeveer eind augustus - 1^e week september) 11 of 12 dagen te reizen door Israël en Jordanië. We beginnen in het noorden van Israël en reizen dan via bekende plaatsen naar Jeruzalem, waar we de zondag zullen doorbrengen. De tweede helft van de reis gaat naar Jordanië waar we o.a. de plaatsen Wadi Rum en Petra zullen bezoeken. Ook een bezoek aan de Dode Zee en de berg Nebo zal een onderdeel van de reis zijn.

Om deze reis te kunnen maken zijn een minimum aantal deelnemers vereist, zodat ook de prijs niet al te hoog wordt. Wij denken aan ± 30 à 35 deelnemers.

Bij voldoende aanmeldingen, zal Deo Volente in het voorjaar een bijeenkomst gehouden worden, waarbij de reis doorgesproken wordt. Dat heeft nog een vrijblijvend karakter.

Daarna zal er een definitieve aanmelding gevraagd worden en kunnen we een beslissing nemen of de reis al dan niet doorgaat.

Als u interesse heeft geef u dan op (vóór 15 maart) via e-mail of telefoon, u ontvangt dan een uitnodiging voor de informatieavond.

Aanmeldingen en/of informatie bij:

Ds. W. Schinkelshoek (ws@filtnet.nl)

Kakebeen 25

2931 RD Krimpen aan de Lek

0180-515027

Dhr. J. Kwakernaak (jkwakernaak@kpnmail.nl)

Hoogstade 24

2922 AT Krimpen aan den IJssel

0180 -329190

ONZEKER

'Ik ben zo vreselijk onzeker, ik twijfel steeds weer of de Heere echt van me afweet. Mag je van de Heere ook om een teken vragen om te weten of je geloof echt is?'

Je vraagt om een teken, terwijl je de Bijbel in jouw eigen taal bezit en terwijl je ook kunt lezen. Wat moeten we dan nog meer hebben dan een brief van God, waarin zo duidelijk gezegd wordt wat er voor een zondaar nodig is om zalig te worden? Het Woord wil de Heilige Geest gebruiken om geloof te werken in je hart (vgl. Rom. 10:14). De Bijbel wordt dan ook wel genoemd: het zwaard van de Heilige Geest. Concentreer je dan ook vooral op het Woord. Graaf daarin en onderzoek het biddend. Bid om de verlichting van het verstand door de Heilige Geest, zodat je door het geloof amen leert zeggen op Gods

eigen Woord, want het geloof heeft genoeg aan het Woord en daarom jubelt de gelovige: 'Ik roem in God, ik prijs het onfeilbaar Woord, Ik heb het zelf uit Zijnen mond gehoord.' In de dagen van Jezus' rondwandeling op aarde waren er ook joden die tekenen wilden zien. Maar we weten hoe de Heere Jezus ze verwees naar de Schriften. 'Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken; en hun zal geen teken gegeven worden, dan het teken van Jona, den profeet' (Matth.16:4). Gods kinderen moeten dus leren leven uit het Woord en door dat Woord zal de Heere ze onderwijzen en versterken in het geloof, zodat ze met meer en meer zekerheid mogen weten: Niet alleen voor anderen maar ook voor mij! Natuurlijk kan het zo zijn, dat er opmerkelijke dingen gebeuren in je leven waar je Gods hand in mag zien. Er kunnen wel degelijk tekenen zijn in je leven van Gods voorzienigheid die de Heere wil gebruiken tot versterking van het geloof. Maar het blijft waar, in de eerste plaats is het geloof gericht op het Woord! Bovendien heeft de Heere aan Zijn kerk twee bijzondere tekenen gegeven tot verzekering van het geloof. Ik denk nu aan de Heilige Doop en het Heilig Avondmaal. Let eens op bij de volgende doopdienst. Zoals het water het lichaam reinigt, zo ook het bloed van Jezus Christus. Moet de twijfel in je hart dan niet verstommen? 'Want deze God is onze God, Hij is ons deel en zalig lot.' Ook voor jou?

Ds. K.J. Kaptein

Ik wou dat de kerk...

Ik wou dat de kerk weer de kandelaar was die het licht van Gods Heiligheid droeg.
Ik wou dat de kerk van haar zonden genas en God om vergiffenis vroeg.

Ik wou dat de kerk weer het vuurbaken was dat ieder de weg wees naar huis.
Ik wou dat de kerk van haar zonden genas en 't licht wierp op Golgotha's kruis.

Ik wou dat de kerk weer de vissersvloot was die mensen wou vangen voor God.
Ik wou dat de kerk van haar zonden genas en deed naar Gods grote gebod.

Ik wou dat de kerk weer de Koningsstad was heel hoog op de bergen gebouwd.
Ik wou dat de kerk van haar zonden genas en 't Woord bracht door God haar betrouwd.

Ik wou dat de kerk 't licht der wereld nog was.
Zo helder, zo vrolijk en blij.
Ik wou dat de kerk van haar zonden genas.
De kerk?..... Maar de kerk dat zijn WIJ.

E. IJskens-Kooger

Volgende "Het Kruispunt" verschijnt op D.V. 29 februari 2012

INLEVEREN KOPIJ

De Kopij voor het volgende "Het Kruispunt" moet uiterlijk 17 februari 2012 bij Dhr. J. de Geus Langeweg 108 te Middelharnis ingeleverd zijn E-mailadres jdgeus@solcon.nl

Redactie: Ds. L.M. Jongejan, M. de Waard, C. Westerbeke, J de Geus, J. v.d. Groef.

voor jou voor jou

Beste allemaal,

Het jaar 2012. Wat gaat de tijd toch snel!
We wensen jou en je familie een gezond, gelukkig en
gezegend nieuw jaar toe!
Lees je weer met ons mee?

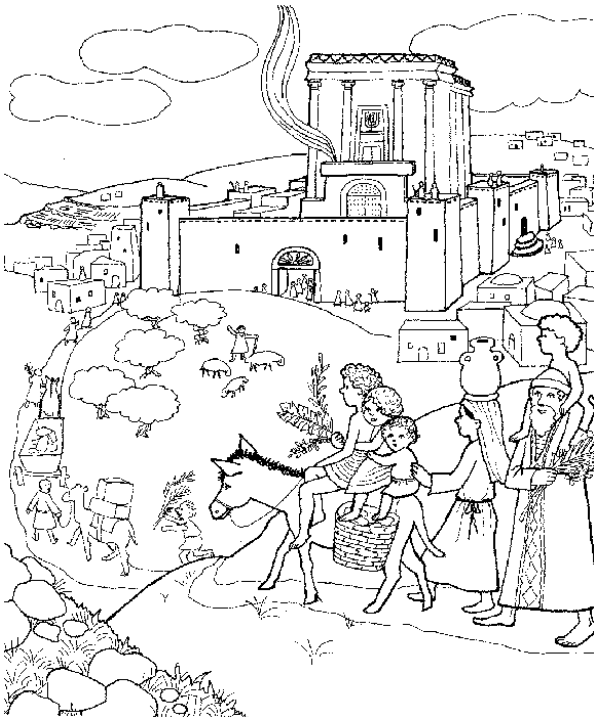
Bijbel: Lukas 2:40-45
Zingen: Psalm 116:11

Paasfeest in Jeruzalem

Mag jij wel eens met je vader en moeder mee naar een
feest? Dat is fijn!

Als het feest afgelopen is, gaan je vader en moeder
weer met je naar huis.

De Heere Jezus mag ook mee met Zijn vader en
moeder! Hij mag mee op reis naar Jeruzalem. Ze gaan
naar een feest, het paasfeest.

Ze maken de reis met veel andere mensen.
De Heere Jezus is twaalf jaar. De Joodse geleerde
mannen zeggen dat een kind van twaalf jaar moet
beginnen met het doen en gehoorzamen van de wet.
Dingen die de volwassen mensen doen. Bij de joden was
dat bijvoorbeeld het vasten.
Ze blijven 7 dagen op het feest. Dan gaan ze weer naar
huis. Opnieuw in een lange optocht met veel mensen.
Maar dan...

Jezus is zoek en wordt gevonden

Jozef en Maria merken dat de Heere Jezus er niet is!
Nergens! Ook niet tussen de andere mensen. De
volgende morgen gaan ze weer terug naar Jeruzalem.
Overall zoeken ze Hem. Maar ze vinden Hem nergens.
Totdat...

Na drie dagen vinden ze de Heere Jezus. In de tempel.
Al die tijd is Hij daar geweest. Hij vertelt Zijn vader
en moeder dat Hij bezig moet zijn met de dingen van
Zijn Vader. Toch gaat de Heere Jezus weer mee terug
met Jozef en Maria. Naar Nazareth. Hij is Zijn vader
en moeder gehoorzaam.

De Heere Jezus groeit op, wordt groot en ontvangt
wijsheid en genade van de Heere God.

Om over na te denken

De Heere Jezus wilde graag in het huis van Zijn Vader
zijn, in de tempel. Ben jij graag in de kerk?
Ben jij graag bezig in of met de dingen van de Heere?
Jozef en Maria waren de Heere Jezus kwijt. Als wij de
Heere Jezus zoeken, zoeken wij Hem dan bij onze
vrienden of burens of tussen alle andere mensen? Jozef
en Maria vonden Jezus in de tempel. De Heere Jezus
wordt nu ook nog gevonden in de tempel. Dat is nu de
kerk. Waar de dominee vertelt uit de Bijbel.
De Heere Jezus gehoorzaamt Zijn ouders. En jij?

Sudoku

Hier nog een sudoku voor je... probeer deze maar eens
op te lossen. Succes!

		9		4				
3			2	1				9
	1		6		9			
6		2				9	3	
7				9			8	
1		4				6	7	
			5		1			7
	3			2	7		9	
				8		5		

Tot de volgende keer!
Hartelijke groeten,

Corina en Gerda